

«Dersom de økonomiske rammene for utviklingen av landmakten blir stående, fører de til en de facto nedprioritering av Hæren og Heimevernet», skriver innleggsskribenten. Bildet viser en artillerijeger. Foto: Ole-Sverre Haugli/Forsvaret

Selv om vi skulle få alt som planlegges de neste 20 årene, vil fortsatt den norske hæren være for liten til oppdragene den er satt til å løse, og vi blir mer avhengige av alliert støtte

Klar til kamp i kveld?

Landmaktutredningen forteller oss at de økonomiske rammene ikke kan levere den landmakten Norge trenger.

Hæren representerer vårt bredeste og dypeste ekspertmiljø på landmakt, og en betydelig del av kamperfaringen nasjonen besitter. Som sjef for Hæren, og som Forsvarssjefens landmilitære rådgiver, er det min oppgave å dele mitt syn i den offentlige diskusjonen om Hæren og Heimevernet.

For at Norge skal kunne løse militære utfordringer i hele konfliktspekteret, er vi avhengig av en riktig balanse mellom luft-, sjø-, cyber- og landmakt. Norge vil alltid være avhengig av allierte, men det handler om grad av avhengighet og på hvilken måte. En troverdig, norsk, landmilitær evne er avgjørende i dette perspektivet.

Dersom de økonomiske rammene for utviklingen av landmakten blir stående, fører de til en de facto nedprioritering av Hæren og Heimevernet, og en dreining bort fra et balansert forsvar. Vi får da et forsvar med en svakere landkomponent, der tilstedeværelse, kontroll og evne til å møte en motstander også på bakken svekkes. Dette reduserer vår nasjonale handlefrihet, Forsvarets krigsforebyggende effekt og kan fremtvinge spenningsøkende tiltak

Innlegg
Odin
Johannessen

hos potensielle motstandere.

Landmaktutredningen (LMU) skisserer mulige forbedringer som i månedene fremover skal diskuteres militært og besluttes politisk. Det er lett å glemme usikkerheten når man lager grafer og setter opp tabeller. Hærens erfaring fra siste langtidsplan (fire år, 2013-2016) var at vi fikk omtrent halvparten av det som var planlagt til investeringer.

Selv om vi skulle få alt som planlegges de neste 20 årene, vil fortsatt den norske hæren være for liten til oppdragene den er satt til å løse, og vi blir mer avhengige av alliert støtte.

En annen faktor er tid. Investeringene i artilleri, stridsvogn, helikopter og annet kritisk materiell er på overtid allerede. Flere systemer har vært besluttet fornyet i godt over ti år, men pengene har uteblitt. Dette

betyr at store deler av Hæren er gammeldags. Uten betydelige midler, tidligere, vil vi forbli utilstrekkelige. Det vil gå lang tid før «LMU-hæren» kan stå klar. Lengre tid enn den uforutsigbare sikkerhetssituasjonen i verden tillater og hvor vi må være klare til å gå i kamp i kveld.

LMU velger å investere i materiell fremfor mennesker. Det tar vesentlig lengre tid å fremskaffe militært materiell enn å ansette og trene opp soldater, så dette er klokt prioritert. Ved å redusere styrken i daglig tjeneste for å få råd til materiellet gir dette nye utfordringer. Halveres antall ansatte i Telemark bataljon, kvitter vi oss med evnen til å reagere raskt på nasjonale og internasjonale behov. Det er en meget krevende avveining for et land som er så avhengig av alliert samarbeid som oss (FN, Nato).

Verneplikten utnyttes ikke optimalt i dag og må utvikles. En ordning som kun leverer operative soldater deler av året, er ikke tilstrekkelig i dagens situasjon. Det er derfor avgjørende for Hæren at førstegangs-tjenesten justeres i tråd med LMUs anbefalinger, slik at vi har et system som leverer solid operativ evne, hver dag - året rundt.

LMU har bekreftet behovet for vår evne til å bekjempe fiendt-

Odin Johannessen,
generalmajor og
hærtsjef.

lige stridsvogner. Vi må sikre at denne evnen ivaretas, på kort, mellomlang og lang sikt. Det betyr at vi ikke har tid til å vente 10-15 år på en løsning - vi trenger en moderne stridsvogn i dag.

Ingen moderne hær opererer i 2017 uten helikopter. En mekanisert struktur kan kanskje redusere behovet for forflytning av store mengder fotsoldater, men flere langtrekkende våpen krever økt evne til å sette ut «speidere», sambands- og mindre kampenheter i terrenget. Etterforsyning av kritisk materiell er nødvendig.

Vi må også kunne sikre en militær evne til å evakuere skadde, i hele skalaen fra fred, til krise, konflikt og krig.

De to organisasjonene i landforsvaret, Hæren og Heimevernet, trenger hverandre. Rollene er forskjellige og komplementære. For å lede striden effektivt er det viktigste enhetlig kommando i operasjoner. Når det gjelder samordning i det daglige er det ikke militært avgjørende, men noe som må vurderes ut ifra hva som er politisk ønskelig.

LMU har levert en status-

rapport, basert på et fagmilitært solidt arbeid, som grunnlag for den offentlige debatten frem til politisk beslutning. Rapporten løfter viktige dilemmaer, men gir egentlig bare én konklusjon: Landmakten trenger mer midler for å løse oppdragene den er gitt - i dag, i morgen og i fremtiden.

Odin Johannessen,
generalmajor, hærtsjef

Eva Grinde redder dagen

Etter oppslaget i DN 27. juni om Norwegian-pilotenes nei til firedobbel lønn, redder Eva Grinde dagen med sin saklige kommentar. Og takk for det! For hva annet kan få ansatte til å tikke og gå enn fete lønnsutbetalinger?

Anstendige arbeidsforhold for eksempel.

Norwegians krumspring i inngåelse av tariffavtaler med pilotene, er en av grunnene til at jeg, så langt det er mulig, unngår å reise med selskapet.

Jeg håper pilotene står på, og at DN avstår fra fordommende forsider og overskrifter i denne saken.

Ingunn Alver, pensjonist